

УДК 330.861:658.26 (447)

**«ЗЕЛЕНА» ЕКОНОМІКА В КОНТЕКСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ
ЕНЕРГООЩАДНИХ ТА РЕСУРСОЗБЕРЕЖНИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**"GREEN" ECONOMY IN THE CONTEXT OF THE INTRODUCTION
OF ENERGY-SAVING TECHNOLOGIES**

Беляєва С.С.
Svetlana Belyaeva

Дана оцінка факторів впливу на інноваційні процеси в сегменті «зеленої» економіки. Здійснені дослідження існуючої законодавчої бази з питань «зелених» тарифів та варіантів їх застосування. Проведений аналіз мотиваційних чинників для запровадження на виробництві, у сфері послуг, зокрема в рекреаційній діяльності, енергоощадних технологій. Визначено сильні та слабкі сторони у сфері застосування «зеленої» економіки в сучасних умовах господарювання.

Ключові слова. «Зелена» економіка, «зелені» технології, екологія, рекреаційна діяльність, енергозбереження, природно-заповідний фонд.

Актуальність теми. Більш як 20 років в Україні розпочали говорити, писати й розробляти відповідні закони та створювати певну базу нормативно-правових актів, які стосуються питань альтернативної енергетики, зниження енергоспоживання в контексті проблем довкілля. За цей час виникли підприємницькі структури, бізнес-групи та інші зацікавлені суб'єкти господарювання, а також громадські організації, які намагалися розробити «зелені» проекти і впровадити їх у життя.

Серед стратегічних завдань країни одним із найважливіших визначено розвиток «зеленої» відновлювальної енергетики і перехід галузей економіки, суб'єктів господарювання та споживачів енергії на її відновлювальні джерела. Це стосується не тільки України, але зокрема й країн Європи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В Україні протягом останніх років затверджено ряд законів та інших нормативно-правових актів, які стосуються сфери альтернативної енергетики [1].

Основні засади (стратегія) державної екологічної політики на період до 2020 року визначені у відповідному Законі України [2]. Актуальною є необхідність гармонізації природоохоронного законодавства України до Європейського та забезпечення на його основі гарантування прав громадян на доступ і користування землями водного фонду і землями рекреаційного, оздоровчого, природоохоронного та історико-культурного призначення; забезпечення умов біобезпеки тощо.

Для цього вагоме значення набуває необхідність отримувати відповідні знання, практичні навички, підвищувати рівень освіти фахівцям усіх галузей господарювання, зокрема державним службовцям, представникам бізнесових структур. Тому протягом останніх десяти років активізувалася науково-практична діяльність вищих навчальних закладів, науково-освітніх установ в напрямі наукового забезпечення аспектів ресурсо- та енергозбереження, розробки та впровадження технологій очищення повітря, води, технологій переробки тощо. Варто зазначити наукові роботи вітчизняних вчених як Ажнакін С.Г., Бутенко В.В., Галушкіна Т.П., Засядько Р.М., Іванух Р.П., Калітенко О.П., Кічкін Б.В., Логвіненко В.І., Поповкін В.А., Рассаднікова С.І., Розінка В.О., які детально вивчали та дослідили проблеми ресурсо- та енергозбереження, інвестиційні процеси в цьому напрямі, критерії оцінки ефективності «зелених» проектів.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми.

Володіючи багатими природними ресурсами, будучи в досить сприятливих географічних умовах, Україна, на думку науковців, має значні можливості для розвитку альтернативної енергетики, впровадження «зелених» технологій та стимулювання їх розробки й впровадження безпосередньо на об'єктах народного господарства, створюючи нові робочі місця, модернізуючи застаріле обладнання та підвищуючи рівень культури виробництва й надання послуг.

Дані відповідних досліджень свідчать, що на сьогодні не кожен проект реалізований. Причин для цього було досталь: від недостатнього фінансування до нераціонального використання виділених коштів, від нерентабельності виробництва або від некомпетентності тих людей, які очолювали проекти тощо. Але, не зважаючи на певні труднощі, в громадянському суспільстві й на рівні держави в цілому питанням «зеленої» економіки, зокрема необхідності розробки та впровадження «зелених» технологій, приділяється певна увага. Це можливо дослідити зокрема й на підставі вивчення та аналізу нормативно-правової бази України, діючих «зелених» проектів в регіонах України та введених у дію об'єктів, установок й іншого технологічного, інженерного обладнання, наданих послуг з питань енергозбереження, використання біопалива тощо.

Мета і завдання статті. Однією з основних цілей дослідження є визначення найбільш раціонального та економічно вигідного варіанту ресурсо-енергоощадливого проекту в умовах його потенційної реалізації на території природно-заповідного фонду України із врахуванням дії «зелених» тарифів, підтримки з боку держави, місцевих органів самоврядування та громадськості.

Таким чином, головною метою дослідження є обґрунтування методичних підходів щодо комплексного характеру вирішення проблем збереження та розвитку історико-культурних і природно-заповідних об'єктів шляхом впровадження «зелених» технологій.

Досягнення цієї мети передбачає вирішення таких наукових завдань:

- дослідження стану об'єкту та оцінка його потенціалу у контексті визначеної мети;
- юридична аналітика і підгрунття проекту;
- формування проектних засад по розвитку парку-пам'ятки садово-паркового мистецтва загальнодержавного значення «Козачанський»;
- аналіз мотиваційних чинників для розробки пілотного проекту за відповідною «зеленою» тематикою.

Виклад основного матеріалу дослідження. Яким чином реалізувати проекти щодо енерго-ресурсозбереження, альтернативної енергетики, ощадливого використання природних ресурсів – це одне із найважливіших завдань, які постають як для держави в цілому, місцевих органів самоврядування, так і для кожного окремого суб'єкта господарювання та споживання ресурсів. Визначення пілотних проектів може стати необхідною ланкою на шляху апробації проектів в конкретних економічних, географічних умовах із врахуванням специфіки галузі, об'єкта впровадження та інших важливих чинників прикладного та методологічного характеру. Дослідити можливості реалізації пілотного проекту на конкретному об'єкті, в конкретній місцевості є метою написання даної статті. Об'єктом дослідження обрано місто Звенигородку як районний центр та природно-заповідну установу, природно-заповідний об'єкт, рекреаційну територію в межах сільського населеного пункту в Звенигородському районі Черкаської області (парк-пам'ятку садово-паркового мистецтва загальнодержавного значення «Козачанський»).

Важливе значення для підтримки ідей та реалізації «зелених» технологій відводиться регулюючій функції державних органів влади:

- Кабінету Міністрів України (КМУ);
- Міністерству палива та енергетики України (МПЕ);
- Національній комісії регулювання електроенергетики України (НКРЕ);
- Національному агентству з питань забезпечення ефективного використання енергетичних ресурсів (НАЕР);
- Державній інспекції з експлуатації електричних станцій і мереж (ДІЕСМ).

У вирішенні проблемних питань застосування енергоощадних технологій важливою є й позиція Міністерства екології та природних ресурсів України (далі – Мінприроди) в рамках його завдань та державних повноважень. Певні повноваження на державному рівні щодо питань альтернативної енергетики та енергоефективності покладаються на Державне агентство енергоефективності та енергозбереження. Також створені відповідні департаменти та відділи з питань альтернативної енергетики в Міністерстві енергетики та вугільної промисловості.

Основним органом, який здійснює державне регулювання в електроенергетиці України, є Національна комісія регулювання електроенергетики України, чий обсяги повноважень в сфері альтернативної енергетики встановлюються Законом України «Про

електроенергетику», Законом України «Про комбіноване виробництво теплової та електричної енергії (когенерацію) та використання скидного енергопотенціалу» та Указом Президента України від 21 квітня 1998 р. №335/98 «Питання Національної комісії регулювання електроенергетики України».

Законом України №1220-VI від 01.04.2009 р. «Про внесення змін до Закону України «Про електроенергетику» щодо стимулювання використання альтернативних джерел енергії» було затверджено модель диференційованих («пільгових») тарифів для суб'єктів господарювання, які виробляють електричну енергію з використанням альтернативних джерел енергії за кожним видом альтернативної енергії та для кожного об'єкта електроенергетики, які діють до 2030 року.

На виконання цього Закону НКРЕ постановою від 16.07.2009 р. №828 внесено зміни до Порядку встановлення, перегляду та припинення дії «зеленого» тарифу для суб'єктів господарської діяльності, затвердженого постановою від 22.01.2009 р. №32.

Дослідити та проаналізувати умови можливого впровадження «зелених» проектів на окремо визначеній території, до якої належить територія парку-пам'ятки садово-паркового мистецтва загальнодержавного значення «Козачанський», потребує детального вивчення вихідних умов на цій території та завдань, які необхідно виконати з метою досягнення цілей певних «зелених» проектів. Серед переліку «зелених» проектів можуть бути проекти, спрямовані на:

- раціональне використання залишків природних ресурсів парку (гілля, пошкоджені буревієм та негодою дерева, опале листя тощо);
- використання вибракованої деревини та інших залишків рослинного світу (листя, трава, ягоди, гриби тощо) для виготовлення виробів декоративно-прикладного мистецтва;
- виготовлення брикетів із залишків деревини та використання їх у якості біопалива для потреб місцевого населення, продажу стороннім організаціям;
- встановлення геліосистем для соціальних закладів (будівлі училища, сільради тощо), у закладах розміщення туристів, приватних садибах тощо.

В Україні з 2011 р. діє проект Green Awards Ukraine-2011, основним завданням якого є залучення найкращих європейських експертів в галузі зниження енергоспоживання в контексті проблем довкілля. За даними ЗМІ, до проекту, який має на меті обрати для реалізації найкращі ділові та соціальні «зелені» проекти, залучені відомі в світі, зокрема в Європі, науковці, дослідники в цій галузі. Серед представлених на конкурс проектів увагу привернули зокрема проекти, які стосуються сфери туризму, індустрії гостинності, інфраструктури, об'єктів нерухомості. Особливою цікавістю користуються подібні проекти у зв'язку з підготовкою до «ЄВРО-2012». Щодо пропозицій до реалізації енергозбережних проектів експертами, науковцями в рамках зазначеного проекту обґрунтовано й запропоновано здійснити його апробацію на

території саме невеликих населених пунктів чи міст, де доцільно перейти повністю на відновлювальні джерела енергії. Фахівці стверджують, що мінімальне зниження енергоспоживання на рівні малих містечок, наприклад, у південних регіонах України, може становити 15-20 %.

Аналізуючи умови конкурсу «зелених» проектів Green Awards Ukraine-2011, існує інформація, що експертами зазначається достатньо велика кількість пропонованих проектів щодо впровадження альтернативних джерел енергії, але від їх оголошення до реалізації задумів проходить тривалий час або ж проекти не реалізуються. І саме на рівні малих містечок відзначається найбільша кількість реалізованих енергоощадних проектів. Серед таких впроваджень – використання біомаси, твердого біопалива для виробництва теплової та електроенергії, розробка та введення в експлуатацію комбінованих установок котелень на біомасі, використання сонячних колекторів. Спостерігається не тільки економічний, екологічний, але й соціальний ефект, тобто дотримання умов збалансованого розвитку середовища існування людини. Це, в першу чергу, пов'язане з тим, що здебільшого енергозбережне устаткування встановлюється в соціальних закладах (дитячих садочках, школах, спортивних закладах), а це сприяє не тільки економії витрат на опалення, освітлення приміщень, підігрів води тощо, але й дозволяє забезпечити більш комфортні та безпечні санітарно-гігієнічні умови перебування дітей і дорослих у цих закладах; у деяких випадках за умови очищення та підігріву води в спеціальних енергоощадних установках, використання сонячних батарей. Характерною рисою для мотивації щодо впровадження, наприклад, геліосистем, установок котелень з використанням біомаси, є факт їх встановлення протягом короткого періоду часу (один-два сезони в залежності від умов встановлення, потужності та інших технічних параметрів).

Окрім соціально спрямованих проектів у закладах освіти, медицини, на спортивних об'єктах, об'єктах промисловості та сфери послуг, в Україні мають місце непоодинокі впровадження «зелених» енергоощадних систем у приватному секторі. Прикладом можуть слугувати факти встановлення твердопаливних котлів, геліосистем на власних будинках. Цілковито реально розрахувати економічну ефективність роботи подібних установок, особливо якщо врахувати, що мінімальний термін служби цих котлів може становити від 20 до 50 років.

Але не завжди сучасний стан речей щодо доцільності та потреби в реалізації проектів, спрямованих на впровадження альтернативних джерел енергії, відповідає функціям та основним напрямам діяльності певних структурних підрозділів міністерств, відомств. Так, наприклад, багато в чому мотивація до впровадження альтернативних джерел енергії може бути підкріплена й обґрунтована на офіційному рівні, наприклад, в Міністерстві енергетики та вугільної промисловості, яке здебільшого опікується традиційними напрямками видобутку та використання палива й енергетики. Це стосується й діяльності Верховної Ради України, де на законодавчому рівні мають бути підтримані та вирішені питання щодо

сприяння розвитку енергоощадних технологій, застосування «зелених» тарифів тощо.

На 28.03.2011 р. до НКРЕ звернулися та отримали «зелений» тариф шість суб'єктів господарської діяльності, що виробляють електричну енергію з енергії сонячного випромінювання (ТОВ «Крайміа Солар 1», ТОВ «Крайміа Солар 2», ТОВ «Крайміа Солар 3», ТОВ «Крайміа Солар 4», ТОВ «Крайміа Солар 5», ТОВ «Вінниця-енергосервіс»). Так, наприклад, ТОВ «Вінниця-енергосервіс» виробляє електричну енергію з енергії сонячного випромінювання об'єктами, змонтованими на дахах до 100 кВт; інші з вище зазначених суб'єктів є виробниками електроенергії з енергії сонячного випромінювання наземними об'єктами.

Дані статистичної звітності за формою 1-НКРЕ за 2010-2011 роки дають можливість розрахувати коефіцієнти використання встановленої потужності (КВВП) для певних станцій, чисельні показники яких у порівнянні з плановими КВВП, прийняті до розрахунку собівартості виробництва електроенергії на підставі даних робочих проектів, стверджують про доцільність використання альтернативних джерел енергії для подібних об'єктів (станцій).

Окрім регулювання в Україні сфери альтернативної енергетики та встановлення величини «зелених» тарифів для виробників електричної енергії з енергії сонячного випромінювання, НКРЕ впроваджує додаткові нормативні чинники, що мають бути враховані під час планування та реалізації проектів у цій сфері. В таблиці 1 представлено приклади додаткових нормативних чинників регулювання та створення мотивації для застосування альтернативної енергетики.

Таблиця 1

Додаткові нормативні чинники регулювання та створення мотивації для застосування альтернативної енергетики в Україні

№№ з/п	Напрямок регулювання	Рік впровадження	Сутність пільги
1	Коефіцієнт «зеленого» тарифу електроенергії, введений в експлуатацію (або суттєво модернізований)	Після 2014, 2019, 2024 рр.	Зменшення відповідно на 10, 20 та 30 відсотків від базової величини, визначеної Законом України «Про електроенергетику»
2	Питома вага сировини, матеріалів, основних фондів, робіт та послуг українського походження у вартості будівництва відповідного об'єкта електроенергетики, що виробляє енергію з використанням	Починаючи з січня 2012 р.	Не менше 30%
		Починаючи з 1 січня 2014 р.	50%

	альтернативних джерел енергії		
--	-------------------------------	--	--

В таблиці 2 представлено порівняльні дані щодо тарифів на електроенергію, яка вироблялася в Україні з альтернативних джерел у лютому 2012 р. [4].

«Зелені» тарифи визначаються згідно формули, в якій для кожного суб'єкта визначено коефіцієнт, розміри якого залежать від типу альтернативного джерела електроенергії та характеристик відповідного енергогенеруючого устаткування [3].

У додатку до Постанови НКРЕ від 01.03.2012 № 217 «Про встановлення величин «зелених» тарифів на електричну енергію на березень 2012 року» затверджено величини «зелених» тарифів на електричну енергію, вироблену суб'єктами господарювання на об'єктах електроенергетики, що використовують альтернативні джерела енергії, на березень 2012 року, які свідчать про те, що найменші кількісні показники вартості електроенергії на цей період були для виробників електричної енергії малими гідроелектростанціями (84,18 коп/кВт/год), найбільші – для виробників електричної енергії з енергії сонячного випромінювання (505,09 коп/кВт/год – для наземних об'єктів; 463,00 коп/кВт/год – для об'єктів, змонтованих на дахах потужністю до 100 кВт та на фасадах незалежно від потужності), для виробників електричної енергії з енергії вітру тарифи у березні 2012 р. становили 122,77 коп/кВт/год, для виробників електричної енергії з біомаси – 134,46 коп/кВт/год [4, 5].

Таблиця 2

Тарифи на електроенергію, яка вироблялася в Україні з альтернативних джерел у лютому 2012 р.

№№ з/п	Тип альтернативного джерела вироблення електроенергії	Тариф, коп/кВт/год
1	Вітроустановки	122,77
2	Електростанції на біопаливі	134,46
3	Малі гідроелектростанції (потужністю до 10 МВт)	84,18
4	Сонячна енергія, вироблена установками, розташованими на землі	505,09

Станом на 1 березня 2012 р. в Україні офіційно зафіксована 61 енергогенеруюча компанія як суб'єкт господарювання на об'єкті електроенергетики, що використовують альтернативні джерела енергії (таблиці 3).

Таблиця 3

Кількість енергогенеруючих компаній в Україні (станом на 01.03.2012 р.)

Виробники електричної енергії						
загалом	з енергії вітру	з біомаси	малими гідроелектростанціями	з енергії сонячного випромінювання		
				усього	земні об'єкти	об'єкти, змонтовані на дахах потужністю до 100 кВт та на фасадах незалежно від потужності
61	8	2	33	18	7	1

Особливістю створення мотивації для використання матеріалів та сировини українського походження в альтернативній енергетиці на об'єктах електроенергетики України є те, що під час проектування об'єктів сонячної генерації необхідно враховувати, починаючи з 1 січня 2012 р., вимогу до обов'язкового їх використання на рівні не менш як 30 відсотків.

Значну увагу протягом більш як 20 років приділяє питанням альтернативної енергетики, ощадливим технологіям, «зеленим» тарифам та іншим питанням «зеленої» економіки саме громадськість. З метою активізувати процес розробки та впровадження «зелених» технологій, елементів «зеленої» економіки організуються різноманітні заходи як вузько спеціалізованого спрямування, так і з залученням міжнародних експертів, науковців та державних, громадських діячів міжнародного рівня. Прикладом діяльності, спрямованої на розвиток «зеленої» економіки, популяризації «зелених» технологій та створення мотивації для суб'єктів господарювання, місцевих органів самоврядування, органів влади, є діяльність громадської організації «КолоОбіг». Одним із завдань організація визначила активну допомогу, еколого-економічну просвітницьку діяльність серед населення Черкаської області в напрямі розбудови рекреаційної сфери діяльності з елементами екологічно та економічно доцільного інфраструктурного забезпечення, економії природних ресурсів та їх раціонального використання [6].

Потужною рушійною силою в напрямі реалізації «зелених» проектів є сфера бізнесу, адже в даному випадку громадський інтерес цілком може співпадати з комерційним на підставі реально існуючої вигоди для тих, хто розробляє, просуває, реалізовує «зелені» технології, «зелені» проекти й безпосередньо їх використовує. З метою об'єднати зусилля наукової громадськості, представників закладів освіти, місцевих органів самоврядування, виконавчої гілки влади та бізнес-структур, в т.ч. міжнародних, громадська організація «КолоОбіг» ініціювала розробку нового проекту, спрямованого на відродження Козачанського парку як природоохоронної рекреаційної установи із застосуванням елементів «зеленої» економіки. В якості пілотного проекту запропоновано Мінприроди та Державній екологічній академії післядипломної освіти та управління (м. Київ) сприяти підтримці створення «зеленої»

інфраструктури на території Козачанського парку або в іншій установі природно-заповідного фонду України, яка згідно порівняльних даних найбільш прийнятна для застосування енергоощадних та інших ресурсозберіжних технологій.

Не можна не відзначити особливу роль в питанні створення мотивації для впровадження та інвестування «зелених» проектів засобів масової інформації. Інформаційне поле, насичене відповідною фаховою інформацією, коментарем, відеорядом, де зображено та реально представлено «зелений» проект або конкретний вид енергоощадного устаткування, наголошено про відповідні позитивні аспекти його впровадження, – це спонукання до дії, адже, як відомо, «краще один раз побачити, ніж сто разів почути» та інформація «із вуст в уста» є найбільш ефективною. Щодо друкованих засобів інформації, важливим є інформування про конкретику питання, тобто не тільки констатація факту впровадження «зеленого» проекту, а фахові коментарі, порівняння, відгуки тощо.

Питання інвестування «зелених» проектів є одним із нагальних питань, вирішення якого може достеменно стимулювати процес прискорення реалізації «зелених» проектів в Україні. Серед міжнародних донорів варто зазначити тих, у кого серед пріоритетних є й напрям допомоги розробці та впровадженню «зелених» технологій. Можна зокрема зазначити Світовий банк, ЄБРР, які підтримують проекти, спрямовані на вирішення проблемних питань у сфері водопостачання, очистки стічних вод, будівництва сміттєпереробних заводів.

Сьогодні діють наступні механізми стимулювання розвитку альтернативної енергетики:

- встановлення «зеленого» (пільгового) тарифу на вироблену з альтернативних джерел енергії електричну енергію;
- зобов'язання ОРЕ на законодавчому рівні купувати весь обсяг виробленої електричної енергії з альтернативних джерел енергії;
- формування державного фонду енергозбереження;
- податкові та митні пільги;
- пільгове кредитування;
- державні субсидії.

Серед додаткових чинників для розвитку альтернативної енергетики:

- можливість продажу за прямими договорами (прототип «зелених» сертифікатів) зі споживачами або на ОРЕ (обов'язкова купівля);
- зобов'язання енергопостачальників приєднувати виробників електричної енергії з альтернативних джерел енергії до мереж (відповідно до постанови КМУ №126 від 19 лютого 2009 р. «Про особливості приєднання до електричних мереж енергоощадних, «зелених» технологій, з точки зору можливості реального впровадження об'єктів електроенергетики, що виробляють електричну енергію з використанням альтернативних джерел»).

Також для мотивації зменшення забруднення навколишнього середовища й застосування раціональних форм природокористування доцільно враховувати збільшення на підставі Податкового кодексу України ставки екологічного податку:

- за викиди забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення – у 3,6 рази;
- за використання палива – у середньому в 3,9 разів;
- за скидання забруднюючих речовин – у 4,8 рази;
- за розміщення відходів – у середньому в 8,1 разів.

Враховуючи, що близько 87% у фондах охорони навколишнього природного середовища складають сільські фонди, а також існують більш ніж 12 тисяч місцевих фондів, 24 обласних, 1 Республіканський, питання інвестування певного відсотку природоохоронних заходів з елементами впровадження «зелених» технологій доцільно було б фінансувати й з цих коштів.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Найбільш перспективними серед «зелених» технологій для впровадження суб'єктами господарювання та фізичними особами у найближчій перспективі, на думку фахівців, можуть стати сонячні електростанції, мала гідроенергетика, проекти утилізації біомаси, виробництво твердих пресованих видів палива, виробництво та використання біогазу.

Для мотивації місцевих органів самоврядування, громадськості, місцевого населення, бізнес-структур щодо підтримки проектів, спрямованих на застосування інновацій, ресурсозбережних технологій та засобів виробництва і споживання енергії може стати розуміння комплексу позитивних чинників:

- економічних (економія ресурсів, створення нових робочих місць, покриття витрат і отримання прибутку за 2-3 роки, модернізація виробництва тощо; отримання пільг, використання «зеленого» тарифу, зменшення плати (екологічного податку) за забруднення навколишнього природного середовища тощо);
- екологічних (створення привабливих та прийнятних для якісного й безпечного життя умов, зменшення забруднення навколишнього природного середовища, раціональне використання природних ресурсів, зменшення відходів виробництва й споживання та їх використання у вигляді біопалива тощо, створення належних санітарно-гігієнічних умов у помешканнях та навколо них тощо);
- соціальних (створення нових робочих місць, надання додаткових послуг населенню, підвищення якості послуг у сфері гостинності, забезпечення умов для здорового відпочинку й лікування населення, рекреантів та ін.).

Таким чином, впровадження елементів «зеленої» економіки, застосування «зелених» технологій може забезпечити збалансований розвиток певних територій (зокрема природно-заповідного фонду України) та утримання й функціонування відповідних об'єктів (наприклад, установ

ПЗФ, природних, рекреаційних інфраструктурних об'єктів), тобто комплексне вирішення триєдиної задачі – баланс екології, економіки та соціальної сфери.

Литература

1. <http://zakon1.rada.gov.ua>
2. <http://www.menr.gov.ua/content/article/7190>
3. <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/575/97-%D0%B2%D1%80>.
4. <http://www.epravda.com.ua/news/2012/01/26/314023//> 2005-2012, Економічна правда.
5. Постанова НКРЕ від 01.03.2012 № 217 «Про встановлення величин «зелених» тарифів на електричну енергію на березень 2012 року».
6. <http://www.koloobig.pp.ua>.

Abstract

Belyaeva S.S.

"Green" economy in the context of the introduction of energy-saving technologies.

The estimation of the factors influencing the innovation in the segment of "green" economy. The existing legal framework for "green" tariffs and options for their use. The conditions creating the motivation for the introduction of the workplace, in the service sector, including recreational activities, energy-saving technologies. Identified strengths and weaknesses in the application of "green" economy in the contemporary economy.

Keywords. "Green" economy, "green" technology, ecology, recreation, conservation, nature-reserve fund.